Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1875. Wydano i rozesłano dnia 15. Sierpnia 1875. **Część XIX.**

Nr. 45.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Czerwca 1875 l. 26758 dotyczące przepisów służbowych dla urzędownie upoważnionych (przysięgłych) mierników górniczych (§. 1 i 3 ustawy z dnia 21. Lipca 1871 Dz. p. P. 77), wydane na mocy rozporządzenia wys. ministerstwa rolnictwa z dnia 23. Maja 1872 l. 5420 przez c. k starostwo górnicze dla królestw Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

I. Urzędowanie,

§. 1.

Przysięgły miernik prowadzić będzie dziennik czynności, do którego wszystkie rozkazy władz górniczych, jakoteż akta tyczące się spraw w jego zakresie działalności urzędowej przeprowadzonych, tudzież wszelkie korespondencye z urzędami i stronami, zaciągnięte być mają.

§. 2.

Dziennik czynności ma się od dnia objęcia urzędowania przysięgłego miernika począć (§. 9. rozp. min. z dnia 23. Maja 1872 l. 5420), dalej zaś od 1. Stycznia każdego roku, i ma być każdego 31. Grudnia zakończony. W §. 1. przytoczone pisma mają być w porządku, w jakim wniesione zostaną, od liczby 1. bieżącą liczbą opatrzone i pod tą samą liczbą ich treść w dziennik wciągniona; obok tejże wpisze się przy każdej pozycyi treść i dzień załatwienia.

§. 3.

Wszystkie akta ma przysięgły miernik w odpowiednio urządzonych fascykułach zachować. Na przypadek ustania upoważnienia, albo śmierci

przysięgłego miernika, spisze c. k. starostwo górnicze akta, protokoły, pieczęć urzędową (§. 4), mapy, zapisy pomiarów (Zugbücher) i t. p. i o ile te urzędowy zakres działania przysięgłego miernika dotyczają odebrać nakaże i względem ich dalszego użytku odpowiednio rozporządzi.

§. 4.

Przysięgły miernik może swój lokal urzędowy napisem odpowiednim znalnym uczynić; jest atoli obowiązany mieć pieczęć urzędową, na której w formie wprawdzie dowolnej, musi być umieszczone:

a) imię i nazwisko,

b) oznaczenie „przysięgły miernik górniczy“,

c) miejsce zamieszkania,

d) oznaka górnicza

§ 5.

Przysięgły miernik obowiązany jest wedle przepisu §. 4 i 13 rozp. minist. z d. 23. Maja 1872 l. 5420 do przyjęcia i przyprowadzenia w jak najkrótszym czasie wszelkich mu przez c. k. urzędy górnicze przekazanych czynności. Przypadkowe przeszkody muszą przynajmniej 3 dni przed wyznaczonym terminem z zasadnem udowodnieniem dotyczącej władzy górniczej doniesione zostać, w przeciwnym razie wedle § 19. powołanego rozp. minist. przysięgły miernik grzywną pieniężną obłożony i do zwrotu tych kosztów, które z powodu że czynność urzędowa przedsięwziętą być nie mogła, zmuszony zostanie. Tylko w razie nagłego zachorowania można od wyznaczonego trzechdniowego terminu odstąpić.

§. 6.

Przysięgły miernik nie jest upoważniony interesa, które jego samego, jego żonę i dzieci, jego rodziców i szwagrów, jego braci lub siostry, jego służbodawcę albo jego przełożonych współurzędników dotyczają, przyjmować i ma to w danym razie jako przeszkodę w myśl §. 5. władzy górniczej donieść; w przeciwnym razie zastrzega sobie c. k. starostwo górnicze akt takowy przez przysięgłego miernika przeprowadzony, o ile prawomocnym nie został, znieść i powtórne przeprowadzenie czynności przez innego zastępcę na koszta przysięgłego miernika zarządzić.

§. 7.

Przysięgły miernik musi mieć swoje własne instrumenta miernicze, a mianowicie przynajmniej jeden kompletny przyrząd saski do mierzenia w ko-

palni i przenoszenia rysunku (Schien- und Zulegzeug) z podstawką (Stativ) i dioptrem, dalej łańcuch lub taśmę mierniczą i stół mierniczy (Markscheidstisch). Użycie instrumentów do władz górniczych należących c. k. starostwo górnicze tylko wyjątkowo pozwoli.

II. Taryfa.

§. 8.

Za przeprowadzenie tych czynności, które przysięgły miernik wedle osnowy §. 3. rozp. minist. z dnia 23. Maja 1872 l. 5420 załatwi, ma się tenże co do wynagrodzenia ze stronami porozumieć (§. 17 powyższego rozp. minist.)

Za czynności zaś w skutek polecenia władz górniczych załatwione, należą się przysięgłemu miernikowi.

a) koszta podróży,

b) diety,

c) dodatki,

d) wynagrodzenia.

a) Koszta podróży.

§. 9.

Przysięgły miernik ma wszędzie, gdzie się tylko da, i o ile można, koleji żelaznej używać a mianowicie pociągów w dzień odchodzących.

Pod takiemi pociągami rozumią się te osobowe, mięszane, a w razie potrzeby i pospieszne pociągi, które pomiędzy godziną 8. rano, a godziną 8. wieczór przejeżdżają. Jeżeli przysięgły miernik żadnym dniowym pociągiem przed 8. godziną wieczór na miejsce przeznaczone zdążyćby nie mógł, wolno mu jest resztę podróży następnym pociągiem dniowym przedsięwziąść. Udowodnione zapóźnienia pociągów upoważniają przysięgłego miernika do odpowiedniego zarachowania diet (§. 11. 15).

§. 10.

Gdzie żadnej koleji użyć nie można, albo gdzie taka wprost aż na miejsce przeznaczenia nie dochodzi, musi być podróż o ile możności bez przerwy stosowną okazyą przedsięwziętą, względnie kontynuowaną.

§. 11.

W razie §. 10. ma przysięgły miernik podczas dnia od godziny 8. rano aż do godziny 8. wieczór 8 mil ujechać, zaś przy kontynuowaniu koleją roz-

poczętej podróży taką odległość, która od dworca kolejowego aż do miejsca przeznaczenia w stosunku do pozostałego jeszcze czasu dnia wypada.

§. 12.

O figurantów, pomocników i t. p. ma się strona postarać; jeżeli zaś to zaniecha, natenczas ma przysięgły miernik sam potrzebną ilość najemników z najbliższej okolicy przyjąć.

§. 13.

W razie §. 9. rachuje sobie przysięgły miernik fiakra i wszystkie należytości za przyjazd i odjazd do i od dworców kolejowych, które to należytości starostwo górnicze od czasu do czasu oznaczy; dalej pierwszą klasę na koleji żelaznej; zaś w razie §. 10. kwotę Dwa złr. 50 cnt. za milę; w razie §. 12, jeżeli ze stroną inna ugoda zawartą nie została, dla pomocników trzecia klasa na koleji, a po za koleją zaś 50 cnt. za milę i osobę. Inne wydatki podróżne zarachować nie wolno.

§. 14.

Przysięgły miernik może, jeżeli na miejscu przeznaczenia odpowiedniego noclegu nie znajdzie, takiego w najbliższem innem przystępnem miejscu sobie poszukać, i podróż każdego dnia jego pobytu, albo zatrudnienia na miejscu wyznaczenia, tam i nazad wedle §. 13. zarachować; dla pomocników §. 12. takie zarachowanie nie zezwala się.

b) Diety.

§. 15.

Za każdy dzień po 24 godzin obliczony, przez który przysięgły miernik z polecenia władz górniczych jest zatrudniony, zarachuje sobie dietę po Cztery złr. Częściowo tylko przebyty dzień zarachuje się jako cały. Za dni we Lwowie, w Krakowie, Tarnowie, Stanisławowie, Przemyślu, Tarnopolu, albo w Brodach przebyte, należy się przysięgłemu miernikowi dieta po Pięć złr.

§. 16.

Pomocnikom (§. 12) należy się za każdy dzień ich rzeczywistego użycia Jeden złr., a przebytą część dnia wolno im jako cały dzień zarachować.

§. 17.

Czas zatrudnienia przysięgłego miernika (§§. 15. 16) wyznacza się od godziny 9—12 rano, a od godziny 2—6 wieczór.

c) Dodatek.

§. 18.

Przysięgłemu miernikowi należy się oprócz tego:

a) za obchodzenie, zbadanie na miejscu i za pomiary na powierzchni, poza miejscem jego pobytu, przeprowadzone, 20 %;

b) za objazdy i pomiary w kopalni 25 %;

c) za obiazdy i wymiary w kopalniach niżej 10 sążni głębokich, do których po drabinach schodzić się musi, dalej w chodnikach niżej cztery stopy wysokich 50 %;

d) przy zatrudnieniu, gdzie przysięgły miernik na widoczne niebezpieczeństwo swego zdrowia lub życia narażony jest, 100 % z dietów, które za czas swego odpowiedniego zatrudnienia policzył.

Dodatek 25 % a względnie 50 % dla pomocników należy się pod temi samemi warunkami tylko wprzypadkach pod lit. c) i d) przewidzianych.

§. 19.

Jeżeli przysięgły miernik w jednym dniu takie roboty przedsięwziął, przy których kilka §. 18. lit. a) — d) objętych wypadków zachodziło wtenczas należy mu się za ten dzień policzyć dodatek, który odpowiednio jako najwyższy obliczyć jest uprawniony.

§. 20.

Do przeniesienia przeprowadzonych wymiarów na papier, jeżeli takowe tylko jeden dzień trwały, pozwolono przysięgłemu miernikowi jeszcze jeden dzień; w razie zaś, że pomiar dłuższego czasu wymagał, za każde przy pomiarze przebyte dwa dni jeszcze po jednym dniu zarachować (§ 15). Jeżeli zaś na miejscu oznaczonem do rysowania odpowiedniego miejsca nie ma, natenczas można §. 14. względnie zastosować.

§. 21.

Jeżeli wymiar, albo inna czynność zamiejscowa w skutek niepogody tak przerwaną zostanie, że jej rozpoczęcie, albo dalsze przeprowadzenie przez jeden dzień lub więcej dni przysięgłemu miernikowi niemożebnem się stało, albo też, jeżeli czynność w czasie dnia wstrzymać musiał, i jeżeli powody do tego w dzienniku (§. 24) dostatecznie udowodnione zostały, natenczas może tenże w pierwszym wypadku pojedyńczą dietę (§. 15) zarachować, w ostatnim zaś odpowiednią redukcyę czasu pracy (§. 17) przedsięwziąść. Podobnie może przysięgły miernik podczas swej zamiejscowej czynności za przepędzone niedziele i święta pojedyńcze diety rachować; dni w obecnym §. oznaczone mają się atoli o ile możności do rysowania, obrachowania, spisania protokołów i t. p. użyć, i nie mogą w żadnym razie jako dni czynności mierniczej §. 20. oznaczone, zarachowane zostać.

d) Wynagrodzenia.

§. 22.

Jako wynagrodzenia należą się następne i w rachunku kosztów podróży wciągnąć się mające wydatki:

a) rogatkowe od dwóch koni,

b) stemple i inne dla strony poniesione wydatki;

c) za papier i inne rekwizyta do rysunku.

§. 23.

Do każdego wymiaru, albo w ogólności do aktu przy którym obrazowe uwidocznienie załączone być musi, ma przysięgły miernik, jeżeli władza górnicza inaczej nie nakazała, oprócz oryginału jeszcze dwie kopie mapy sporządzić i do aktu dołączyć.

Za każdą kopię aż do objętości rysunku o 1750 □cm. należy się przysięgłemu miernikowi 3 złr. Rysunki większej objętości zostaną w równym stosunku opłacone.

§. 24.

Przysięgły miernik ma względem swoich urzędowych czynności, podróży i zatrudnień, dokładnie uwidoczniający dziennik sporządzić, który przez strony interesowane zatwierdzony być powinien. Sprzeciwia się strona takiemu potwierdzeniu, wtedy nadmieni to przysięgły miernik w dzienniku i natenczas zauważy się jako milcząco przyznane potwierdzenie. Stronom jednak wolno jest uwagi, któreby naprzeciw prawdziwości dziennika zarzucić miały, w tym własnoręcznie zapisać.

§. 25.

Na mocy dziennika (§. 24) i przepisów §§. 15—23, ma przysięgły miernik rachunek sporządzić i tenże wraz z dziennikami i dotyczącemi protokołami, książkami pomiaru (Zugbücher), mapami, urzędowemi aktami i t. p. wysyłającej go władzy górniczej najdalej do 4 tygodni, od ostatniego w dzienniku zaciągnionego dnia czynności, względnie jego powrotu na miejsce stałego pobytu swego licząc, przedłożyć. Jeżeli tego nie uczyni i powodów zmuszających go do tego nie udowodni, natenczas traci prawo do wynagrodzenia, i oprócz tego musi, jeżeli zaliczkę (§. 28.) otrzymał, takową zwrócić, a nawet może w takim razie §. 5. odpowiednio być zastosowany. Oprócz tego może c. k. Starostwo górnicze powtórne przedsięwzięcie czynności urzędowej komu innemu polecić.

§. 26.

Jeżeli przysięgły miernik podczas jednej podróży kilka odrębnych czynności ma do przeprowadzenia i skoro je załatwił, jest upoważniony koszta

podróży tylko za jednę podróż policzyć, a koszta te wedle jego dziennika (§. 24.) zostaną przez c. k. Starostwo górnicze pomiędzy strony w tem udział mające odpowiednio rozdzielone.

§. 27.

Jeżeli przysięgły miernik do przeprowadzenia przekazanej mu czynności, urzędowych aktów potrzebuje, to władza górnicza rozważy, czyli mu takowe w oryginale lub w odpisach udzielić zechce. W każdym razie będzie przez przysięgłego miernika podpisany i przesłany rewers w urzędzie zatrzymany.

§. 28.

Przysięgły miernik może od wysyłającej go władzy górniczej zaliczki pieniężnej na opędzenie kosztów podróży zażądać.

§. 29.

Z wszystkich w §. 25. wyliczonych pism i aktów i t. p. ma przysięgły miernik po wciągnieniu tychże do dziennika podawczego odpisy i kopie w własnej registraturze zatrzymać (§. 1—3.)

III. Urlopy.

§. 30.

Przysięgły miernik nie może swego obranego miejsca pobytu bez polecenia albo zezwolenia c. k. Starostwa górniczego opuścić (§. 10. rozp. minist. z dnia 23. Maja l. 5420).

O oddaleniu się z miejsca, które widocznie dłużej jak 3 dni nie potrwa, wystarczy doniesienie do c. k. urzędu górniczego okręgowego; dla dłuższego oddalenia się potrzeba o urlop u c. k. Starostwa górniczego przy zasadnem udowodnieniu potrzeby, upraszać.

IV. Kary pieniężne.

§. 31.

Grzywny pieniężne, któremi przysięgły miernik w myśl §. 5. rozp. min. z dnia 23. Maja 1872. L. 5420. obłożony zostanie, mają być do c. k. Starostwa górniczego składane i ściągają się w razie potrzeby przez władze polityczne w drodze exekucyi. C. k. Starostwo górnicze zaś w każdym razie o użyciu tych pieniędzy wedle istniejących przepisów zarządzi.